

ВОЯКИ В ТАБОРІ

Червоноармійський табор.

Копняками, струнко розкинулися намети, що іноді бувають тихі, тихі, а іноді гучні як вулики.

Щодня о 5-й годині ранку просурмить сурма, прогуде, подасть команду командир:

— Шикуйся!.. і на довго табор замовкне...

Табор не школа.

*Тут у селянського хлопця швидко зникає вайлуватість, неповноцінність, натомість походить хуткість, бадьорість, ціткість

Червоноармійський табір.

Копняками, струнко роскинулися намети, що іноді бувають тихі, тихі, а іноді гучні як вулики.

Щодня о 5-й годині ранку просурмить сурма, прогуде, подасть команду командир:

— Шикуйся!.. і на довго табір замовкне...

Табір не школа.

Тут у селянського хлопця швидко зникає вайлуватість, неповоротливість, натомість приходить хуткість, бадьорість, чіткість у виконанні заданої роботи...

Червоноармійці вчать: ось біля гармати вони хутко виконують навчальні вправи та прийоми, в їх руках все кипить, перетворюється з плана, з указівки—в реальне...

Після навчань невелика перерва для спочинку, а потім знову робота, розваги, спортивні вправи, чистка рушниць, одягу і т. інш.

Майже цілий день з усіх кінців, з далеких і близьких сел з міста до табору їдуть гості, старі й молоді, батьки, матері сестри, подружжя та друзі, до родичів і знайомих у табір...

Тут дивляться, як червоноармійці провадять навчання й починають самі розуміти значіння Червоної армії, як школи звідкіля виходять досвідчені будівники робітниче-селянської влади.

Вечорами ленінські намети повні червоноармійців.

Тут іде політичне навчання: бесіди на найпекучіші питання розмовляють про продподаток, землеустрій, радянське будівництво, зачіпають і міжнародні питання...

А, ось група червоноармійців росташувалася біля стінгазети табірної, перечитує увесь поданий в ній матеріал з великою увагою, а іноді з веселим здоровим сміхом,—це дійшли до сторінки гумору...

І як уже зовсім стемніє табір помалу затихає, а згодом стає зовсім тихим.

Червоноармійці сплять, відпочивають, щоб на завтра встати знову о 5-й годині ранку свіжими, бадьорими і, взятися знову за навчання.

Так червоноармійці з дня на день у таборі набувають військові знання, щоб у потрібний час, коли радянським республікам буде загрожувати небезпека стати на оборону робітників та селян радянських країн.

Д. Г.

Фотогр. Ова...

Угорі праворуч,—гарматчики легкої батареї на навчаннях.
Нижче,—вільної години червоноармійці проглядають стін газету.
Угорі ліворуч,—після військових вправ, червоноармійці чистять рушницю.
Унизу,—приїхала провідати свого вояку.

МОНГОЛИ

Середньої Азії

Монголи своїм складним складом походять з тюркських, тюрк-азійської й тунгузької. Монгольська маса населення

в кордонах Хіни монголи «змішалися», вони там вже мають своїх братів-монголів, втратили властиву монгольську притому.

Монголом же монголи при- дуже гостинні, балакучі, але не злісливі. Вони до- ривні, але не надто. В ро- віру вони здатні працю- вати й довго, бо тілом сильні.

Монголи в караваном, монгол на протязі місяців чо- годня по 15 годин на вати в 30° мороз, при- східному вітрі. Але той же монгол не може пройти 10 верст, ставши надмірно.

Монголи енергійний і войовничий характер монголів, тепер стає млявим.

Під час останніх нападів, монголи всі розбіглися і хінський уряд насилу зміг зібрати з них два загони в тисячу чоловіка; загони ці були майже порожні.

Проте, жорстоке поводження монголів з бранцями свідчить, що вони збе- в своїй душі ту лють, яка була їм властива під час старих війн.

В нещасливі часи монголи не дуже жорстокі, а пасивно нелюдські. По- монгольських міст можна бачити багато жебраків, що лежать в перед- ній агонії і копають на очах байдужих людей, що йдуть мимо.

Монгольський народ дуже неохайний, живуть монголи дуже брудно. Звичаї в них, наївні.

Монголи, зви- одну за- нку, але нати ще рідних жі- законна

Монголи це та, брали перша

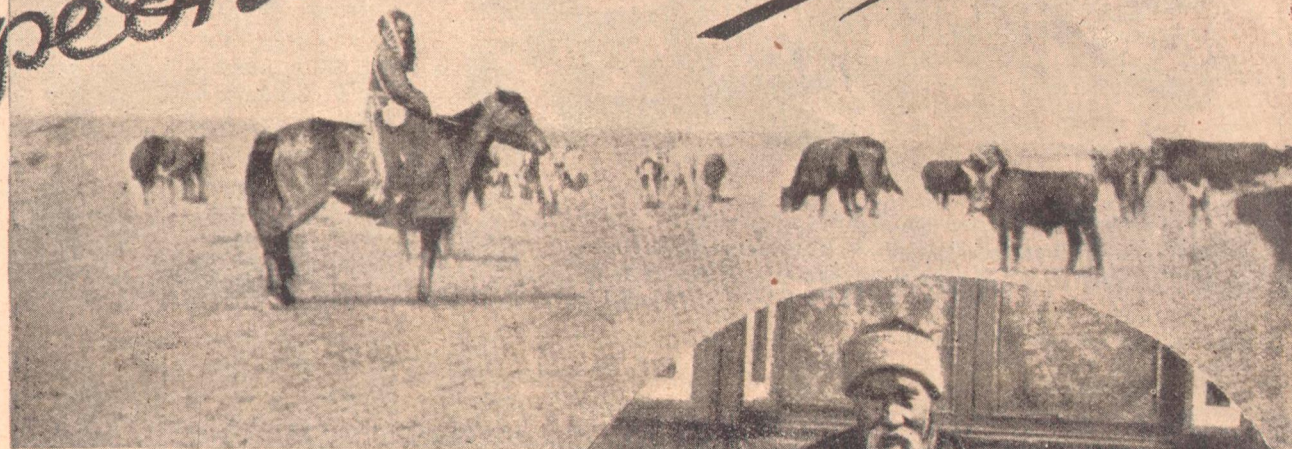
Монголи най- надусіма

Монголи і тільки

Монголи і тільки

Монголи і тільки

Монголи і тільки

Монгольські жінки на конях стережуть отару.

„Майстер на всі руки“, мон-

В Померках, де будинки відпочинку, куди у вільні дні сунуть гордіяне подихати чистим повітрям, є садиба. Хто живе в ній, не всяк знає. Випадковий прохожий може тільки догадуватися й гадуватися: не то якимсь чудом вцілів і живе й досі, ревно охороняючи „своє“ добро, поміщик зі стаєю злих псів, не то... просто собаче царство.

Здалека чути характерне гавкання доберманів, чабанських собак, здалека нашірошує вуха прохожий.

І тільки підійшовши близько, прохожий догадується—це знаменитий, що вже має свою історію, розслідник собак—шукачів.

Кілька літ існує цей „інститут четвероногих сищиків“, а вже в його багате минуле і сучасне, що поде великі надії.

З невеликого числа собак, що полишила на Україні німецька окупація, організовано центральний розслідник, де зараз є сорок сім дорослих собак і до трьох десятків молодняка.

На превелику силу утворювано перший кадр собак—шукачок. З нового молодого покоління одбиралося найкращі цуценята і вчити їх починалося з перших же місяців їхнього життя.

Так поамалу, одбором, досягнуто кращих наслідків, виведено кращих собак, з явними спадковими прикметами добрих шукачок.

Центральний розслідник зараз має вже солідний матеріал.

„Слідопити“ з його виходять висококваліфіковані.

Своїх вихованців розслідник розсилав по цілій Україні.

Хутір в Померках—все таки

Біля кожного пса, майбутнього „слідопита“, особливий провідник. Він вчиться в розсліднику разом з псом. Він і піде разом з ним з розслідника. Тому пес привикає до свого провідника, вірить тільки йому, слухається тільки його, їсть візьме тільки від його.

Четвероногих борців із злочинністю злочинці щиро ненавидять і сама назва шукача—фактично дуже сумирного пса—на них страх. Шукачки досить тихі й спокійні пси.

Правда, вони довго пам'ятають заподіяну їм кривду, зате ніколи заб'вають і ласки.

Що ж до пунктуальності, старання виконання своїх обов'язків, то людині в них повчитися в них.

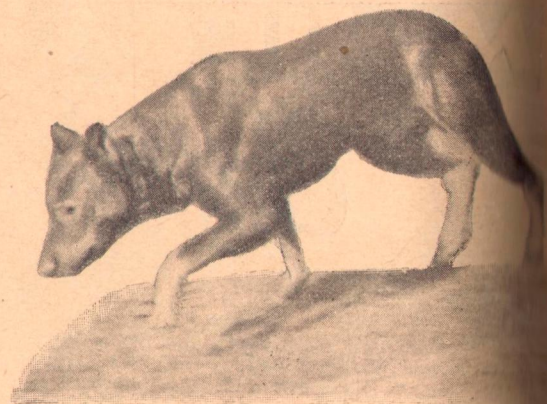
Хай-но спізниться провідник на занятті, ніяк не сховаєш. Його пес нервоватиметься, все позиратиме на хвіртку.

У розслідникові, безумовно, є на що поводитися. Цікаво послухати надзвичайно оповідання „про життя й діяльність“ „слідопитів“. Все вам покаже й розкаже завідаючий розслідником т. Богуславський.

Послужний список шукачок, що мають слуги й цілий реєстр викритих злочинців його гордість.

А в розсліднику є „знаменитости“, що мають нагороди, дипломи, медалі.

Периферія добре почуває й розуміє діяльність розслідника. Там майже всі злочинці викривали „слідопити“. У великому місті тут великий рух, сила прохожих, нечисте повітря—усе це легко затирає сліди й перебиває слід. Та що б там не було, розслідник міста й для округ має величезне значіння. Половина злочинців викривається тільки

По слідах злочинця.

З невеликого числа собак, що полишила на Європі, мецька окупація, організовано центральний розплідник, де зараз є сорок сім дорослих собак і до трьох десятків молодняка.

На превелику силу утворювано перший кадр собак—шукачок. З нового молодого покоління одбиралося найкращі цуценята і вчити їх починалося з перших же місяців їхнього життя.

Так помалу, одбором, досягнуто кращих наслідків, виведено кращих собак, з явними спадковими прикметами добрих шукачок.

Центральний розплідник зараз має вже солідний матеріал.

„Слідопити“ з його виходять висококваліфіковані.

Своїх вихованців розсилає по цілій Україні.

Хутір в Померках—все таки не будинок відпочинку—тут іде систематична уперта робота.

День-у-день, по годинах, по хвиликах.

А коли „курс“ скінчився, гайда на „практику“ по округах

ніяк не сховаєш. Його пес нервує, крутитиметься, все позиратиме на хвіртку.

У розплідникові, безумовно, є на що витися. Цікаво послухати надзвичайні оповідання „про життя й діяльність“ пит'в“. Все вам покаже й розкаже завідувальний розплідником т. Богуславський.

Послужний список шукачок, що мають звання слуги й цілий реєстр викритих злочинів його гордість.

А в розпліднику є „знаменитості“, що мають нагороди, дипломи, медалі.

Периферія добре почуває й розуміє діяльність розплідника. Там майже всі злочини викривали „слідопити“. У великому місті тут великий рух, сила прохожих, нечистота—усе це легко затирає сліди й перебиває слід. Та що б там не було, розплідник міста й для округ має величезне значіння. Половина злочинів викривається тільки за допомогою доберманів і чабанських собак.

Хазяїни-собаки біля своїх помешкань. Ліворуч—т. Богуславський—зав. розплідником, Праворуч—перший Доберман-Пінчер—на Україні—„Фультон“ Угорі—собака-шукач перелазє через паркан.

КУЛЬТУРА ТУРЕЧЧИНИ

Багато змін виникло на Сході з того часу, як на всенний світ блискуче пролинув прожектор комунізму. Політика Радянської влади, що зокрема скерувала на нове зрівняння жіноцтва в правах із чоловіками, та, нарешті, той рух серед жінок Східних радянських республік Закавказзя, Узбекистану, Туркменістану, що росте у нас на очах — робитимуться чим далі все більшими факторами в жіночому русі на Сході. Доля та життя сучасних вірмізок, монголок, узбечок, вірменок, грузинок — є ідеалом для всього Сходу для жіноцтва Туреччини, Персії, Єгипту, Китаю, Індії та інш.

Туреччину, таку порівнюючи з іншими східними країнами, можна вважати ліберальною державою, до речі кажучи, нашу найближчу сусідку, яка давно визволилася з ворожнечих пазурів і тільки тепер починає відроджувати своє хазайство, налагоджувати державне життя, запроваджувати низку реформ, скасовано віковічну чадру, запроваджується одностатевість; султанат, це свого роду мусульманське „папство“ — відкинуто геть молодістю. Країна набула не тільки зовнішнього європейського вигляду, традиційну феску замінили звичайною шляпою чи ціліндром, але й глибоких внутрішніх реформ. Згадаймо земельну реформу, турків навіть передбачається перехід на латинську абетку. Султани, гареми, внутрішні — все це пішло в п'ять років і робиться матеріалом для легенди.

* * *

Якщо ми перейдемо до турецької літератури, то побачимо, що вплив ісламу, а не релігії на всенню культуру турецьку, а зокрема на пись-

були славетні турецькі поети: Нафі, Недім, Фулузі, Бакі Шейх-Галім, що жили в XVII та XVIII ст. До цього ж часу, всеннє східне письменство було під впливом перської поезії Гафіза та Фердузі. Був значною помилкою, коли не відзначити ще існування низки народніх поетів-імпровізаторів (ашиків), що їхня поезія була зовсім чиста від персизмів. Письменників Намік-Кемаля та Шінасі, що виступали на турецький літературний ниві п'ядесят років тому, вже можна рахувати цілковитими османськими письменниками та основоположниками сучасної турецької літератури. А за цей короткий термін багато зроблено. Турецька література починає квітнути; нагадаємо хоча таких відомих майстрів турецького стилю, як Джахид-Бей. З сучасних поетів найбільш відомі Абдул Хак Хамід, Сулейман Севді-Бей.

* * *

Найбільш як інші галузі, розвинуто в Туреччині журналістику. Видається чимало щоденних газет різноманітних напрямків. Окрім турецької преси, видається низка газет та журналів англійською, французькою, грецькою й вірменською мовами. Турецьких видань найбільше зосереджено в Стамбулі — культурному центрі всієї республіки. Далі іде Ангора, де видається такі газети: „Хакимет-Миліе“ — офіційний ангорський уряд; „Ені-Гюн“ — орган лівих кемалістів; „Себія-Рішад“ — паніславський орган. В Стамбулі видається „Танін“, що стоїть в опозиції до кемалістів; „Ікдам“ — яка має орієнтацію на центральні держави, газета з комерційним відтинком; „Акшам“ — солідна вечірня турецька газета з мусаватським напрямком, вороже ставиться до СРСР.

* * *

Народні турецькі театри зустрічаються в Стамбулі, Смирні

та по інш. місцях. Власне кажучи, це є сполучення театрів з кафе, в якому ви сидите за столиком і дивитися на звичайну сцену із завісою й т. інш.

П'єси переважно комедійного змісту. Приємно вражає надзвичайно легкий та здоровий гумор. Серед коміків трапляються іноді великі майстри цієї справи, не гірші від своїх європейських братів. Що торкається театрів-містерій, то вони відбуваються на вільному повітрі десь на майдані анатолійських містечок, причому участь бере населення. Тепер такі видовиська дуже рідко зустрічаються.

* * *

Той самий Коран не дозволяє теж робити малюнків живої природи і через те турецьке образотворче мистецтво за минулі часи

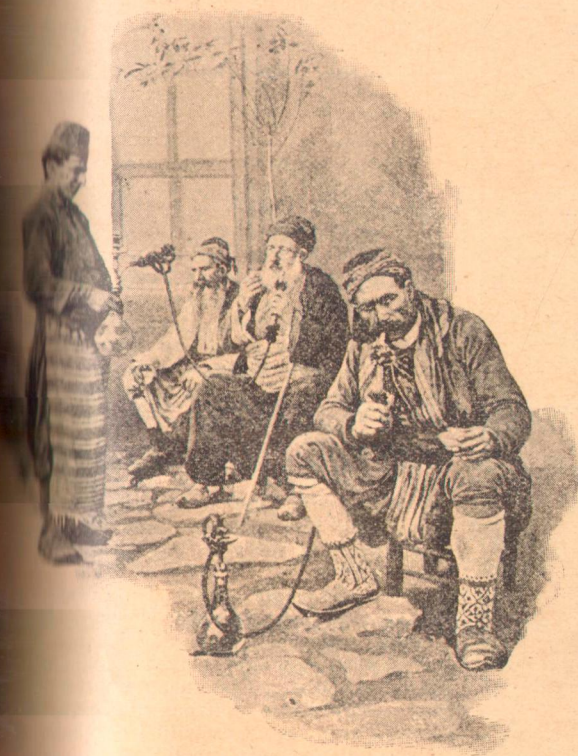

проектор комунізму. Політика Радянської влади, що зокрема скеро-
на повне зрівняння жіноцтва в правах із чоловіками, та, нарешті, той
рух серед жінок Східних радянських республік Закавказзя, Узбеки-
стану, Туркменістану, що росте у нас на очах — робитимуться чим далі все
важливішими факторами в жіночому русі на Сході. Доля та життя сучасних
жінок, кіргізок, монголонок, тюрчанок, узбечок, вірменок, грузинонок — є ідеал
для всього Сходу для жіноцтва Туреччини, Персії, Єгипту, Китаю,
Індії та інші.

Нашим — Туреччину, таку порівнюючи з іншими східними країнами
— ліберальну державу, до речі кажучи, нашу найближчу сусідку, яка
визволилася з ворожних пазурів і тільки тепер починає відрод-
жувати своє хазайство, налагоджувати державне життя, запроваджувати низку
реформ, скасовано віковічну чадру, запроваджується одностатевість; султанат
зник, це свого роду мусульманське „папство“ — відкинуто геть молодістю
нашою. Країна набула не тільки зовнішнього європейського вигляду,
традиційну феску замінили звичайною шляпою чи циліндром, але за-
почали глибоких внутрішніх реформ. Згадаймо земельну реформу, тюркі-
зацію навіть передбачається перехід на латинську абетку. Султани, гареми,
як і в минулі часи, євнухи — все це пішло в п'ятому віку й робиться матеріалом для
легенди.

* * *

Якщо ми перейдемо до турецької літератури, то побачимо, що вплив
ісламу, а потім і релігії на всьому культурі турецьку, а зокрема на пись-
мову, привів до того, що довгий час, майже до XVIII сторіччя турецької
літератури, окрім теологічної, зовсім не існувало. Коли ж ще до цього при-
дати історію турків-войовників, що весь час билися з Європою та ара-
бами, доходили, навіть, до мурів Відня, то буде зовсім ясна річ,

В турецькій кав'ярні.

що турки звикли володіти шаблюкою краще, ніж пером. Все ж при бідності літера-
тури треба відзначити працю видатного вченого Шейха Ібрагіма Халебі, що помер у Стамбулі р. 1549. Він опрацював пер-
ший кодекс юридичних засад „Мультака“, що й зараз рахується головним дже-
релом і ним користуються при вирішенні ріж-
них правничих питань. Вже в XVIII сторіччі бу-
ло зроблено спробу очистити турецьку літе-
ратурну мову від засмічення персизмами. Та-
кими першими емансипаторами

це є сполучення театрів з кафе, в якому ви сидите за сто-
ликом і дивитися на звичайну сцену із завісою й т. інш.

П'єси переважно комедійного змісту. Приємно вражає надзви-
чайно легкий та здоровий гумор. Серед коміків трапляються іно-
ді великі майстри цієї справи, не гірші від своїх європейських братів. Що торкається театрів-
містерій, то вони відбуваються на вільному повітрі десь на май-
дані анатолійських містечок, при чому участь бере населення. Те-
пер такі видовиська дуже рідко зустрічаються.

* * *

Той самий Коран не дозволяє теж робити малюнків живої при-
роди і через те турецьке образо-
творче мистецтво за минулі часи надзвичайно кволе. Єдиними зраз-
ками цієї галузі мистецтва треба рахувати віньетки до коранових
віршів та де-кілька султанських портретів. З новітніх художників,
вже сучасного напрямку, відомі Халіль-паша та Хамді-бей. Обидва видатні, талановиті май-
стри й на їх творіннях в наші дні зростає нова школа. В біль-
шості образотворче мистецтво Туреччини обмежене виключно орнаментикою будівництва. Зна-
мениті турецькі архітектори Ми-
ма-Синан і Кассім були виключ-
ними майстрами. Їх творчість —
грандіозні мечеті Адріанополю та Стамбулу, напр. Фаті, Сулей-
мані й Валіде. Турецьку архітек-
туру характеризує сміливість бу-
дови бань, своєрідність мереже-
вої мармурової орнаментики та високі стрункі мінарети, що від-
значає її від архітектури араб-
ської, яка дає нам зразки при-
саджуваних важких мечетів. Треба сказати ще кілька слів про нову
турецьку архітектуру, яка відома також під назвою мавританського
ренесансу. На засадах її архі-
тектор Серкіз-бей дав шедевр мистецтва — ідеальної краси мечеті, а особливо палади Дольма-
Бахче, Чараган і Бейлербей.

Зараз відроджена молода
Туреччина починає, як і Укра-
їна, творити свою власну куль-
туру.

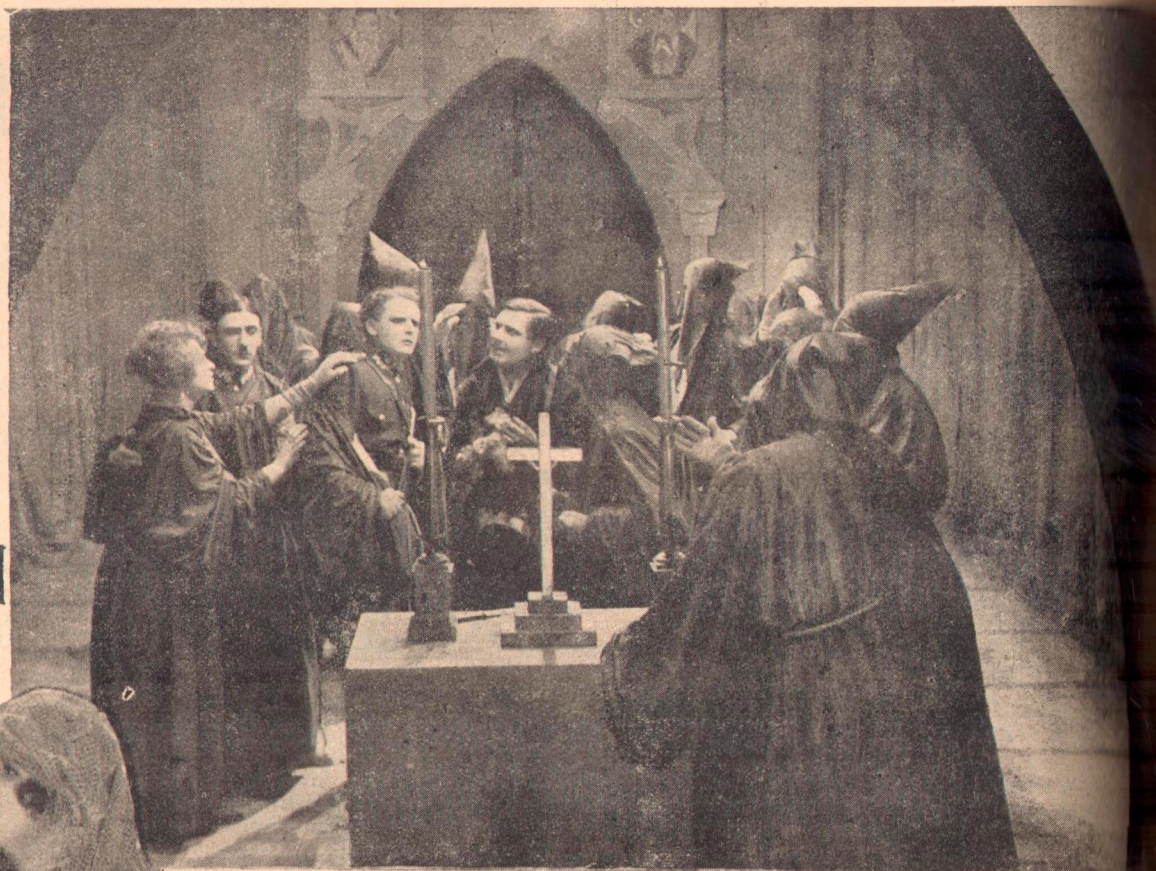
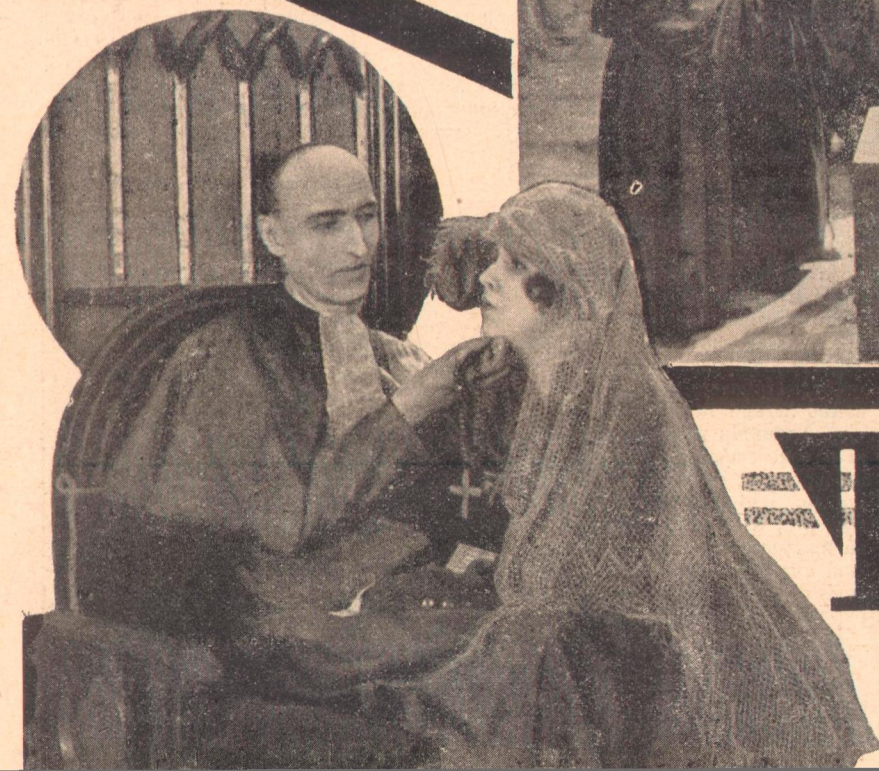
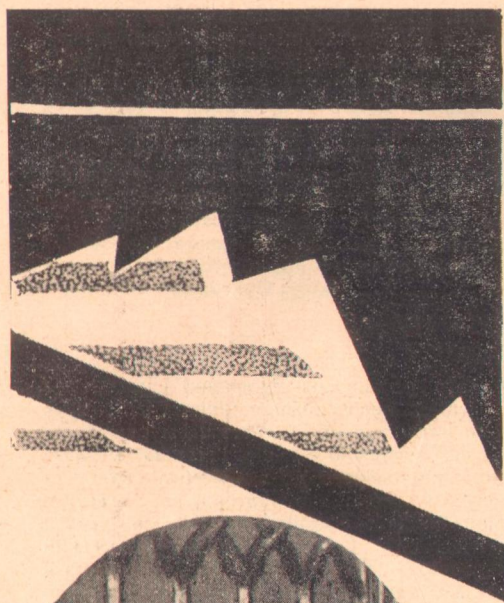
Л. Левитський.

Сулейман Сєвді-бей, відомий турецький письменник.

Продавець садівини на вулиці.

ДІНІ

БЕЛЬВЕДЕР

ТІНІ

БЕЛЬВЕДЕРА

Угорі,—зібрання польських фашистів. Ліворуч,—сповідальня. Нижче,—в поліцейському комісаріаті.

Фільм ВУФКУ за сценарієм А. Золотого

Палац президента шляхетської Польщі Бельведер. Місце, де в міцний клубок заплуталося тонке павутиння інтриг, п'яток і перемог. Бельведер, що так прагне бути центром до блискучого Версалю „славної Польщі“, але, що насправді, нагадує лише величезний публічний дім.

Бельведер,—ось центральне місце дії нового фільму ВУФКУ, що знімається на Ялтинській фабриці. Бельведер, що бачить похмура тінь його вкрила землю Європи Польщі,—головна дівча особа фільму. За тиші його стін і садків, в'яже промову Шляховський ті лабета свої тонкі, в'яже заплутується і запальний єврейський Даня Бетлін, і молода українська комуністка Люба Тесленко, і офіцер польської армії генерального штабу Конрад Зволінський. „Високою рукою“ Польської Республіки прикриває Шляховського й керує всіма його рухами. Високий франк і всемогутній долар, в'яже чергу, керують „високою рукою“. Зате оця рідко буває порожньою. Коли ж і не ляється таке, що рука марно перебирає пальцями, але шестисту улюбленого його папірця не чути, то це робить в'яже слухнянішою.

І от, місце дії фільму „Тіні Бельведера“ Бельведер таки, сучасна Польща. Молодий офіцер генерального штабу Конрад Зволінський вчиться в американських хемічних лабораторіях. Вітчизна послала його туди, і в момент свого життя Конрад присвятив свій білому орлу, своїй славі Польській. Замкнувши щільно двері, щоб жоден цікавий американський професор не підгледів на його оком, Конрад Зволінський і день і ніч

щоб потім зробити трус і зі здивованими
ликами викрити отакі „таємниці“ комуністів.
І тоді кричать газетчики по всіх вулицях
Варшави:

— „Ще один замах Комінтерна на Річ
Посполіту. Комуністи готують вибух Бельве-
деру“!!!

Стукають двері дефензиви, кричать люди,
мордовані досвідченими кулаками шпигів, а
на другу ніч, улесливо вклоняючись, пові-
домляє президент „вільної Польщі“ свого
пана, представника великої Франції:

— „Змову ліквідовано. Та ліквідація її
коштувала нам дорого. Для дальшої боротьби
потрібні кошти“.

Представник робить незадоволену й оги-
дливу гримасу, але підписує новий чек.

Такої Польщі не може полюбити Конрад
Зволінський. Він допомагав, чим може, і Лії
Гойхман, і Любі Тесленко, що він рятує її
від шпигів.

У горі,—маклер і Гойхман в Кафе.

У горі,—маклер і Гойхман в Кафе.

Нижче,—Кондрад та Лія.

Ліворуч,—Лія, після погрому, знаходить свого батька в моргу.

Внизу,—Лія міряє доміно.

...васконалюючи свій винахід: річовину,
...вплив отруйних
...Він завезе цей винахід свій до Поль-
...прислужиться до ще більшої слави
...І от його викликають туди.

...бачить Польщу, справжню післяво-
...Польщу, що тремтить, стоючи струнко
...розшитим французьким мундиром
...американським під-

...не вся Польща така. Адам Сталь-
...Даня Бетлін, Лія Гойхман—он Поль-
...з міцною натруженою кров'ю в

...надкого стривається Конрад з Лією
...від неї дізнається він про бо-
...борювання людей, що покладали або
...збудувати хоч би підмурівок
...Польщі.

...тільки засобів не вживають шпиги,
...цих людей. Підкладають їм
...документи („листи Зінов'єва!“),

Та поміч ця не проходить йому дурно: Зволінського заарештовують, і ім'я його також значиться в списку „злочинців“, які готувало ніби-то вибух Бельведеру.

Губить себе в тюрмі Лія. Любу й Стальського випускають на волю, але уважне око шпига слідкує за ними: „через них ми викриємо зв'язок польських комуністів з Москвою“—так наказала дефензива.

Жодних надій на порятунок Зволінського немає. „Він запродався Москві і мусить загинути“—вирік військовий суд.

Проте, Любі дозволяють побачитися з засудженим Зволінським.

— „Ідіть до чужоземців. Розкажіть їм про мій винахід. Це єдиний порятунок для мене“ шепче їй Конрад.

Люба виконала прохання. Вона пішла до американського банкира Гревса, що недавно приїхав до Польщі, в справі американської позики.

Гревс зацікавився цим. Досить одного його натяку — і Конрада випущено.

Гревс хоче вивідати в нього таємницю винаходу й забити потім.

Та Конрад тікає од них, тікає туди, де, вірить він, сходить новий світ.

„До СРСР, до СРСР“ — вистукують в ліса потягу, яким їде Конрад з Любою. Себежу.

Не може польська дефензива випустити Конрада Зволінського з рук своїх.

Шляховський спішить за втікачами.

Постріл на польсько-радянському кордоні.

Не бачитиме Конрад країни, до якої він так прагнув.

Чи не тінь Вечоркевича й Багинецького встает перед очима глядача, що побачить цей фільм?

Чи не брудна пика й не менш брудливі руки славетного вбивці — „патріота“ Мурашевського поглянули з екрану, прибравши лише ім'я — ім'я Шляховського?

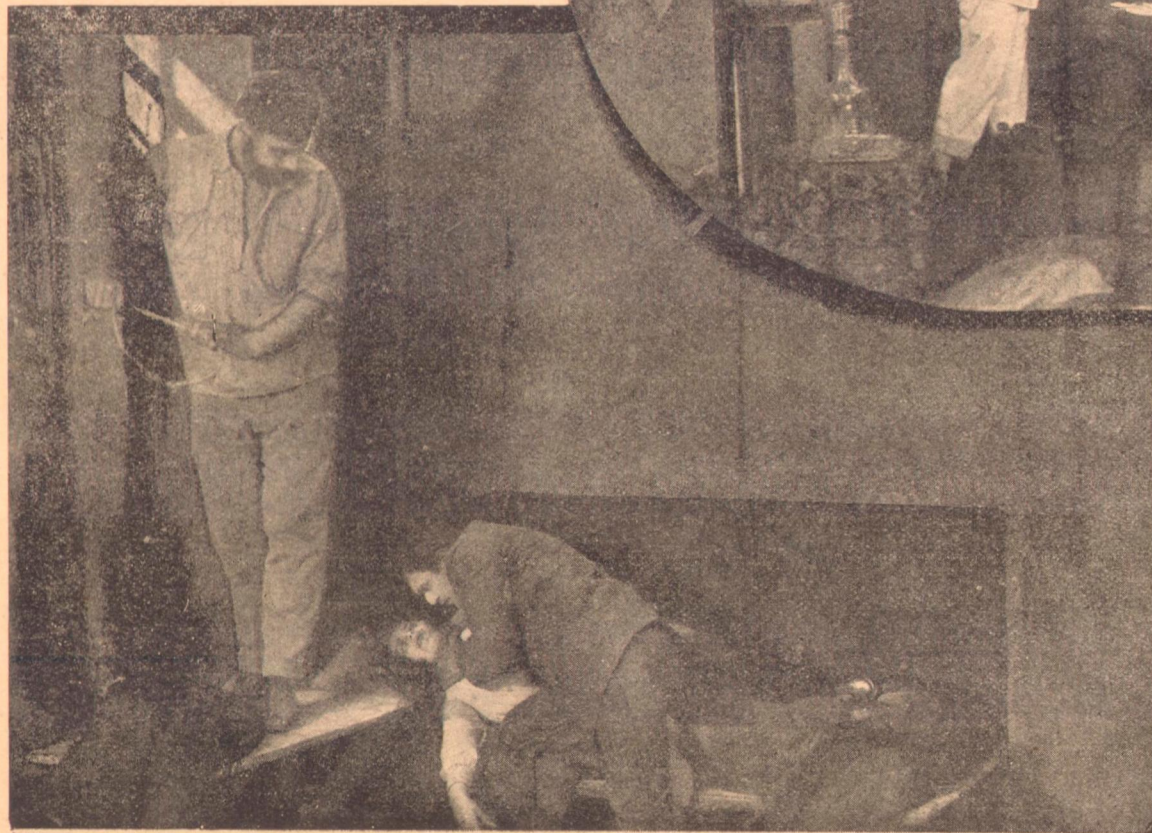
Щоб показати сучасну Польщу, не треба багато вигадувати — вистачить і фактів! Довідаємося про красномовних і показних.

Помешкання Шляховського
В'язниця. Валяшко бореться з Любою. Схат

Помешкання Шляховського
В'язниця. Валяшко бореться з Любою. Схат
прив'язує мотузку до ґрат.

руки славетного вбивці—„патріота" М.
поглянули з екрану, прибравши лише
ім'я—ім'я Шляховського?

Щоб показати сучасну Польщу, не
багато вигадувати—вистачить і фактів
красномовних і показних.

Це треба вміти зібрати такий величезний
бруд у такій маленькій країні.

Польські шляхтичи—добрі майстри цього.

Вони старанно підтримують славу Польщі
цього смітника Європи.

Та ще-б пак—їм не вміти! Адже вони
слухняні й старанні учні свого французького
вчителя.

Ставить цей фільм режисер Анощук
за сценарієм Золіна (Френча).

В ролі Шляховського знімається актор
Долінін, ролю Конрада Зволінського виконує
Федоренко.

В скорому часі фільм буде закінчено.

ДИКУНИ ТОРГУЮТЬ З АМЕРИКОЮ

...виготовлені й дживарцями
...американських музеїв.

В Нью-Йорку, серед численних та коштовних експонатів музею Хей (Хей), що здебільшого стосуються до життя та побуту індіанців з Південної Америки, є

...ні купиняють надовго біля себе відвідувачів.
...не жалючі війні трофеї дикого племені Дживаро, яке посіло у первісних
...на берегах Амазонки та інших річок провінції Оріент в Еквадорі
...вроду з Перу.

...це ці трофеї — звичайнісінькі людські голови, невідомо, яким чином,
...від натурального розміру до розміру кулака й навіть ще меншого;
...інторні головки однак залишили всі найменші рисочки, включно по
...обличчя свого попереднього власника.

...це странніші експонати американського музею Хей — цілі людські постаті,
...зменшені тими самими таємничими засобами до розміру одної
...од звичайного, природнього розміру тіла людини. Вони дуже
...зберіглись і нагадують собою великих ляльок.

...ляльки...

...і мотосолі висококультури та гуманні люди — то...

Дживарцями не керує який небудь постійний вождь; його обирається тільки під час війни. Проте, скільки війни та криваві сутички майже не припиняються, все життя дживарців проходить у б'йках, на полюванні за головами своїх ворогів.

Найбільша в'лвага — заволодіти тілом, або головою свого ворога й про це вони мріють та при звичаються ще з юнацтва. Трофей являє собою не тільки доказ хоробрості дживарця, але й ще має якісь чудодійні сили.

Ось через свої війовничі звичаї й інші властивості дживарці, ніколи не живуть селами, як інші південно-американські індіанці-хлібороби, але купчуються в окремих будинках, побудованих, як справжні фортеці десь на вершні гори, або на березі річки, в місцях, захищених від людського ока. Мури таких будинків-фортець — подвійні з вузькими віконцями для стрільня з луків. Навкруги міцна огорожа з цілих дерев. Живуть дживарці по кілька родин разом в одному будинку. В їхніх непролазних всі підступи та доріжки дживарці захищають різними вовчими ямами та іншими западнями. Напр., притягають до землі молоденьке, протне, гнучке дерево; прив'язують до його таку комбінацію з шворки та загостреного списа, що коли якийсь необережний мандрівник, чи ворог зачепить за шнур, його буде простромлено, наче ковбасу виделкою.

Все ж, не дивлячись на всі ці хитрощі, часто густо ворогові щастить

влератися до дживарців в їхні фортеці і нищити все, що бачить око та, в свою чергу, братися до своїх улюблених хірургічних вправ.

Або якийсь бідолага-дослідник, м'с'онер чи збрщик гуми „на свою голову“ зустрінеться з цими тубільцями. Як би там не було, але захоплення голови чи тіла супротивників було в звичаях у дживарців ще з давніх пір й існує по цей день. Навіть в останні часи попит на ці голови з боку мандрівців-туристів штовхає дживарців на поширення свого виробництва.

І тепер, коли існує висока ціна й попит на ці речі, дживарець поспішає частенько спростати їх найближчим крамарям, від яких ці страшні трофеї, з відповідною комерційною накидкою, потрапляють до рук цивілізованих американських туристів, до американських музеїв. Окрім людських голів дживарці експлуатують ще й голови різних тварин, переважно, так зв. „лінивців“, або „тихоходів“. Дживарці гатають, що душі ворожих воєв'ї втілюються в цих тварин.

Як висушуються людські тіла, себ-то виготовляються справжні „кукли“ — не записано ще жодним сміливим мандрівником. Проте, вони готуються мабуть

ДИКУНИ ТОРГУЮТЬ З АМЕРИКОЮ

В Нью-Йорку, серед численних та коштовних експонатів музею Хей (Heye), що здебільшого стосуються до життя та побуту індіців з Південної Америки, є такі, які зупиняють надовго біля себе відвідувачів.

Це — жахливі воєнні трофеї дикого племені Дживаро, яке посіло у первісних лісах по берегах Амазонки та інших річок провінції Оріент в Еквадорі та кордону з Перу.

Отже ці трофеї — звичайнісінькі людські голови, невідомо, яким чином, зменшені від натурального розміру до розміру кулака й навіть ще меншого; мініатюрні головки однак залишили всі найменші рисочки, включно по рисову обличчя свого попереднього власника.

Ще странніші експонати американського музею Хей — цілі людські постаті, що також зменшені тими самими таємничими засобами до розміру одної чвертини од звичайного, природного розміру тіла людини. Вони дуже гарно зберіглись і нагадують собою великих ляльок.

Жахливі ляльки...

Проте, діло смаку... й моторні, висококультурні та гуманні янки, — торговці, американці-туристи, що виявляють значний попит на цей товар і вимагають лялек від дживарців-виробників, — дають добрі ціни, себ-то сприяють поширенню виробництва. Торгівля сушеними головами та надзвичайними

ляльками робиться прибутковою статтею Дживарського, „Наркомзовнішторгу“ й дживарський народ поліпшує якість виробів, підносить продукційність праці, навіть удосконалює методи роботи.

Бо янки ж купляють полювання... на людські голови.

Коли-б ляльки Нью-Йоркського музею заговорили, вони розповіли-б нам багато де-чого про дивовижні пригоди в тропічних лісах, що ростуть по берегах річок Пастаца, Морона й Епана-Сант-Яго. Героями цих пригод є дживарці — найбільш войовничі й досить численне племя (20.000) південно-американських індіців. Ще й досі вони живуть вільно, починаючи від 1599 р., коли вони винищили ледви не до ноги своїх гнобителів-завойовників еспанців.

на всі ці хитрощі, часто густо ворогові щастить вдератися до дживарців в їхні фортеці і нищити все, що бачить око та, в свою чергу, братися до своїх улюблених хірургічних вправ.

Або якийсь бідолага-дослідник, м'с'онер чи збрщик гуми „на свою голову“ зустрінеться з цими тубльцями. Як би там не було, але захоплення голови чи тіла супротивників було в звичаях у дживарців ще з давніх пір й існує по цей день. Навіть в останні часи попит на ці голови з боку мандрівців-туристів штовхає дживарців на поширення свого виробництва.

І тепер, коли існує висока ціна й попит на ці речі, дживарець поспішає частенько спростати їх найближчим крамарям, від яких ці страшні трофеї, з відповідною комерційною накидкою, потрапляють до рук цивілізованих американських туристів, до американських музеїв. Окрім людських голів дживарці експлуатують ще й голови різних тварин, переважно, так зв. „лінивців“, або „тихоходів“. Дживарці гадають, що душі ворожих воєнків втілюються в цих тварин.

Як висушуються людські тіла, себ-то виготовлюються справжні „кукли“ — не записано ще жодним сміливим мандрівником. Проте, вони готуються мабуть в такий самий спосіб, як і голови. Цілі ляльки зустрічаються рідше й до цього часу до американського музею Хей потрапило лише два подібні експоната. Перший — еспанський офіцер з бородою, другий — чорний мурин.

Щож торкається голів, то музей Хей має численну колекцію цих трофеїв й щомісяця одержує багато пропозицій придбати нові екземпляри.

Очевидячки, ця торгівля набуває в Південній Америці значних розмірів.

Музей Хей констатує велике зацікавлення відвідувачів музею цими колекціями.

Мабуть цивілізованому янки, що ніяк не погоджується рахувати своє походження від мавпи, згідно з теорією Дарвіна — все таки до смаку прийшлися голови та патрані люди — трофеї дикунів — дживарців.

А вже ж!

А. Олія.

на всі ці хитрощі, часто густо ворогові щастить

Угорі, — голова жінки-індіанки. Внизу, — засушена дживарцями людина для продажу Америці.

Голова дідуся-європейця, продана дживарцями в Америку

В БОРОТЬБІ ЗА ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я

(З діяльності 1-го Українського Санітарно-Бактеріологічного Інституту).

..Чималенька зала: у ній нудяться десятки людей.

Тут і хлібороб спід Вовчі, що в гарячу [пору покинув своє господарство на жінку й малі діти; тут і донбасівський шахтар, що мусив, мало не за день до підготованого від'їзду на Кавказький курорт, взяти квитка на Харків. Тут таки, в помешканні, де дух дьогтю від чобіт селячина мішається з пахощами парфумів столичної артистки, де до засмальцованої куртки робітника прилучається торбинка з харчами старої баби, що прилемзала сюди з пригородної слободи, і де до уривків розмов раз-у-раз домішується дитячий плач, на одній з канап нудиться „європеїзований“ китаєць в зеленуватій гімнастюрці, а трохи далі, притулившись головою і плечима до стіни, стоїть боса смуглява дочка табору — молоденька циганка.

Більшість з присутніх нетерпляче чакає тої хвилини, коли з „залу дозидання“ покличуть до щепільні. Решта стовпилася в далекому кутку зали біля столу лікаря, що реєструє їх, як новоприбулих.

Всі, що в цій прийомній, це, як тут говориться, „покусані“. Одному сталося нещастя, коли він гладив домашню собаку, що ні з того ні з сього стала ховатися від хазяїв по затишних кутках, де немає шуму, раз-у-раз, не знати чому, стала здрігатись, перестала їсти ласі шматки м'яса і все пробувала проковтнути то катушку ниток, то наперсток і т. інше. Других покачала скажена безхазяйна собака на вулиці. А он тому робітникові в засмальцованій куртці дісталось так: він побачив, що його дворовий собака немов давиться водою й нижня щелепа в нього паралізована, і хотів „на всяк випадок“ повести її до ветеринара. Але, коли поспробував був прив'язати веревку до ошийника на неприродно витягнутій його шиї, собака вкусив хазяїна за палець, і хазяїнові довелося розвалити його голову колодою, що

Стовпилися біля столу лікаря, для реєстрації.

Щеплення від сказу звуться „пастерівськими“, бо винайшов цей геніальний вчений Пастер. Для щеплення береться скаженінну отруту „fixe“. Отруту цю добувається так. Хребетно-мозкову річовину сваві собаки відщиплюється трусикові. Мозком цього здохлого від сказу заражують другого, що теж, розуміється, гине від сказу. Отруту, що потрапила в мозок цього другого трусика, відщиплюють третьому, з третього — четвертому і т. д. Перейшовши через кілька десятків цих звірят, отрута набуває властивість — певну, майже незмінну силу. Це й є „virus fixe“, ніж щепити цю отруту покусаній скаженою твариною людині, її ослаблюють висушуючи трясучий мозок в спеціальному місці. Потому цей сухий матеріал ростирається в розчинові кухонної соли. Оцю вже „емульсію“, рідну до щепільний матеріял, лікар і впорскує покусаним.

В цих місяцях минає сорок років з дня заснування цієї науково-медичної організації в Харкові. Спершу вона звалася Пастерівським Інститутом, а потім — Інститутом Вирізняків, Пастерівського Українського Санітарно-Бактеріологічного Інституту.

з канап нудиться „європеїзований“ китаєць в зеленуватій гімнастюрці, а трохи далі, притулившись головою і плечима до стіни, стоїть боса смуглява дочка табору — молоденька циганка.

Більшість з присутніх нетерпляче чакає тої хвилини, коли з „залу доживання“ покличуть до щепільні. Решта стовпилася в далекому кутку зали біля столу лікаря, що реєструє їх, як новоприбулих.

Всі, що в цій прийомній, це, як тут говориться, „покусані“. Одному сталося нещастя, коли він гладив домашню собаку, що ні з того ні з сього стала ховатися від хазяїв по затишних кутках, де немає шуму, раз-у-раз, не знати чому, стала здригатись, перестала їсти ласі шматки м'яса і все пробувала проковтнути то катушку ниток, то наперсток і т. інше. Других покачала скажена безхазяйна собака на вулиці. А он тому робітникові в засмалцьованій куртці дісталася так: він побачив, що його дворовий собака немов давиться водою й нижня щелепа в нього паралізована, і хотів „на всяк случай“ повести її до ветеринара. Але, коли поспробував був прив'язати вервочку до ошийника на неприродно витягнутій його шиї, собака вкусив хазяїна за пальці, і хазяїнові довелося розвалити його голову колодою, що підвернулася під руки.

Майже усіх, що зібралися в залі, несподівано—на вулиці, в полі, дома покусали скажені тварини, переважно собаки. Тому вони, люде різного стану, віку, полу, прийшли сюди, щоб відбути курс запобіжного щеплення що звичайно тягнеться від 10 день—в легких випадках, до 26 день—в тяжких

Стовпилися біля столу лікаря, для реєстрації.

Щеплення від сказу звуться „пастерівськими“, бо винайшов цей геніальний вчений Пастер. Для щеплення береться скаженину отруту „фіхе“. Отруту цю добувається так. Хребтно-мозкову річовину скаженої собаки вищиплюється трусикові. Мозком цього здохлого від сказу тварини заражують другого, що теж, розуміється, гине від сказу. Отруту, що потрапляє в мозок цього другого трусика, вищиплюють третьому, з третього — четвертому і т. д. Перейшовши через кілька десятків цих звірят, отрута набуває властивість—певну, майже незмінну силу. Це й є „virus fixe“. Парінь щепити цю отруту покусаній скаженою твариною людини, її ослаблює, висушуючи трусячий мозок в спеціальному місці. Потому цей сухий матеріал ростирається в розчинові кухенної соли. Оцю вже „емульсію“, рідкий щепільний матеріал, лікар і впорскує покусаним.

В цих місяцях минає сорок років з дня заснування цієї науково-лікарської організації в Харкові. Спершу вона звалася Пастерівським Інститутом, тепер—Пастерівським Відділом Першого Українського Санітарно-Бактеріологічного Інституту.

Не на сторінках масового двохтижневика розводитися про діяльність Санітарно-Бактеріологічного Інституту в цілому. Та кинути побіжно поглянути на одне, друге явище життя інституту й змалювати небагатьма словами окремі моменти повсякденної роботи цього наукового закладу для охорони здоров'я, безумовно потрібно.

Спустимося думкою в підвальне помешкання Хімічно-Фармацевтичного Відділу.

Як тільки ми підійдемо до порогу великої підвальної кімнати, то назустріч нам клубами вдарить пара. Увійшовши в кімнату, ми почуємо несилий запах ам'яку, а у вічі кидається чорна, рівнена, подібна до кухенної, плита.

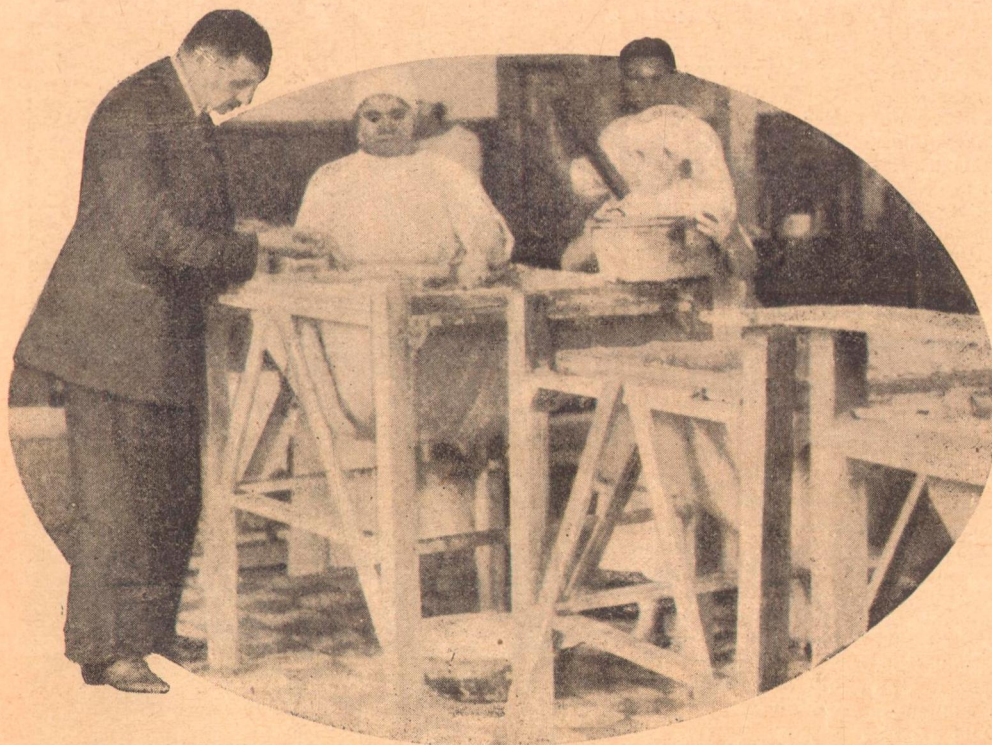
Ми дізнаємося, що тут готують фітин.

А що таке оцей фітин? Це фосфорне сполучення, що здобувається, переважно, з рослинного насіння.

Кожного разу, як в людини розстроюється фосфорне живлення, то-б-то, коли організм її не в силі принатурювати звичайного харчу досить фосфору, треба штучно збільшити живлення фосфором. В таких випадках фітин, в якому, крім фосфору, є ще магній, кальцій і де-які інші сполучення, є корисні від тої чи іншої слабости, — незамінний. Лікарі спостерегли, що систематичне вживання протягом 4—6 тижнів фітину, дуже помагає і малокровним, і неврастенікам, і тим, що одужують від яких небудь виснажених хвороб.

Було б непросто, коли б ми не згадали про Вакцино-Сироваточний Відділ Інституту.

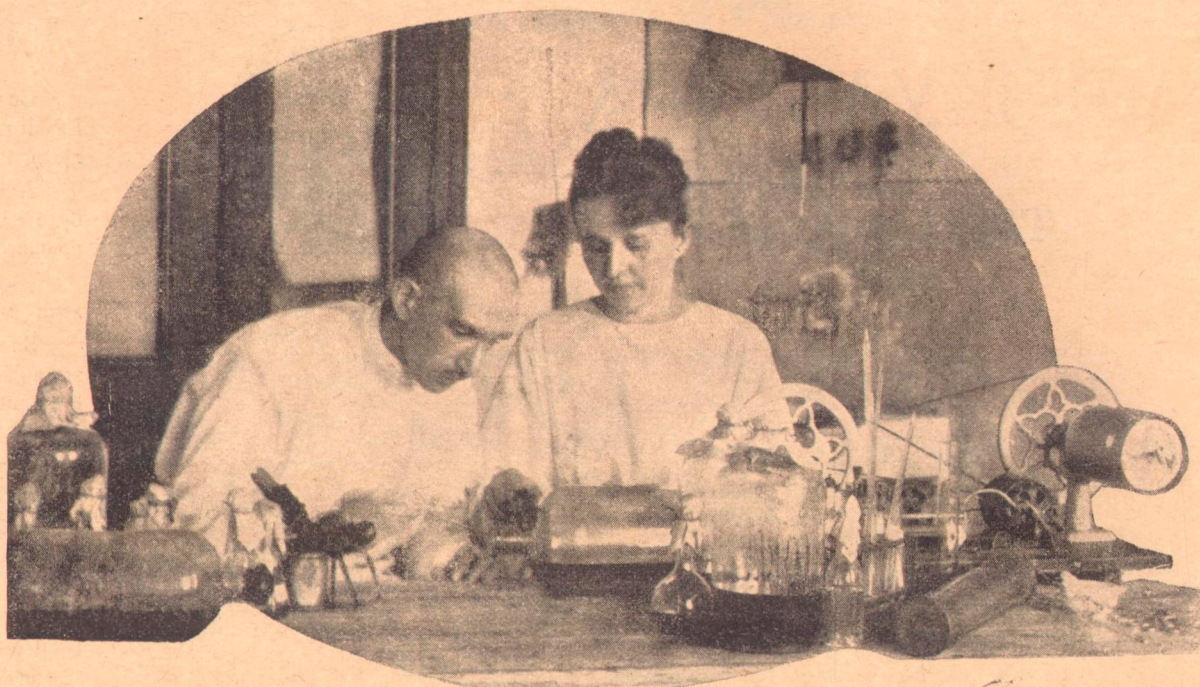
Основне завдання його — виробляти препарати, щоб лічити найрізноманітніші хвороби або запобігати їм. Ось, приміром, які речі для імунізації, то-б-то для того, щоб зробити живу істоту непаддатливою хворобі, виходять з лабораторій і кабінетів його. Розводка культур паличок черевниці

Підвальне помешкання Хімічно-Фармацевтичного Відділу.

... на агарі (ніби то холодець, що здо-
... в водорослів Східної Індії) дав
... нну, що вберігає від черевного тифу.
... розводки холерних вібріонів,
... з поміччю особливого („фі-
... нічного“) розчину кухонної соли, ро-
... емulsion, що є відхолерною вак-
... Вирізавши в кіз борлакову залозу,
... козячу сироватку, впорскуючи
... від шкіру, лічать в людей базедову
... Для боротьби з епідемічним
... з кінської сиворотки, імуні-
... культурами різних менінгококів
... відменінгококову сироватку, якої
... року в нас не вироблялося, а
... з Парижу. Ще сироватки
... від дезинтерії, правця, шкар-
... лашки, дифтериту, гонореї... Ще й ще...
... в невеликій кімнаті з напівзаві-
... віранкою вікном, схилилися над
... двох з наукових робітників фак-
... відділу. Процес, що ми бачимо, це
... туберкульозних баціл, з яких по-
... виробляється екстракт—туберкулін.
... Маріївському С. Б. І. скупчений виріб
... багатьох ліків, що належать до органо-
... паратів.

Г. Шпітерс.

Засів туберкульозних баціл для вироблення туберкуліну.

Отто етюд Вільнера.

ХЕРСОНЩИНА.

У золотому морі жита
Важка дорідна спека знов,
Махнового коня копита
Вже заросли давно, давно...
Зноба блакитні, теплі роси
Повні колоски.
Дівчата в поле босі
Відають баштани й буряки.
Зени Херсонщини моєї!
Просторі, горді, дорогі!..
В очках ніжності сумної
Не потопити ваших дін.
Ви все такі вражливі, чулі,
А годин ваш, все той живий...

І ніби марите минулим,
І клонитесь вітрам новим.

Жита Херсонщини моєї!
У вашім золотім огні
Росте гадючий шум Вандеї
Й світання зоряні пісні.

Безсилий шум!.. Врожай на крові
Батьків... Побідники сини
Не оддадуть уже ніком,
Своєї буйної весни!

Вітаю вас, кохані, милі!
Тулю до стомлених грудей!..
В житах рясних прибоєм хвилі
Селькомсомол жнивами йде...

Не лиця в них, а мідь колосся,
Шовками їм стелись стерня!
Вони зорали чорну осінь
Таким огнем такого дня!

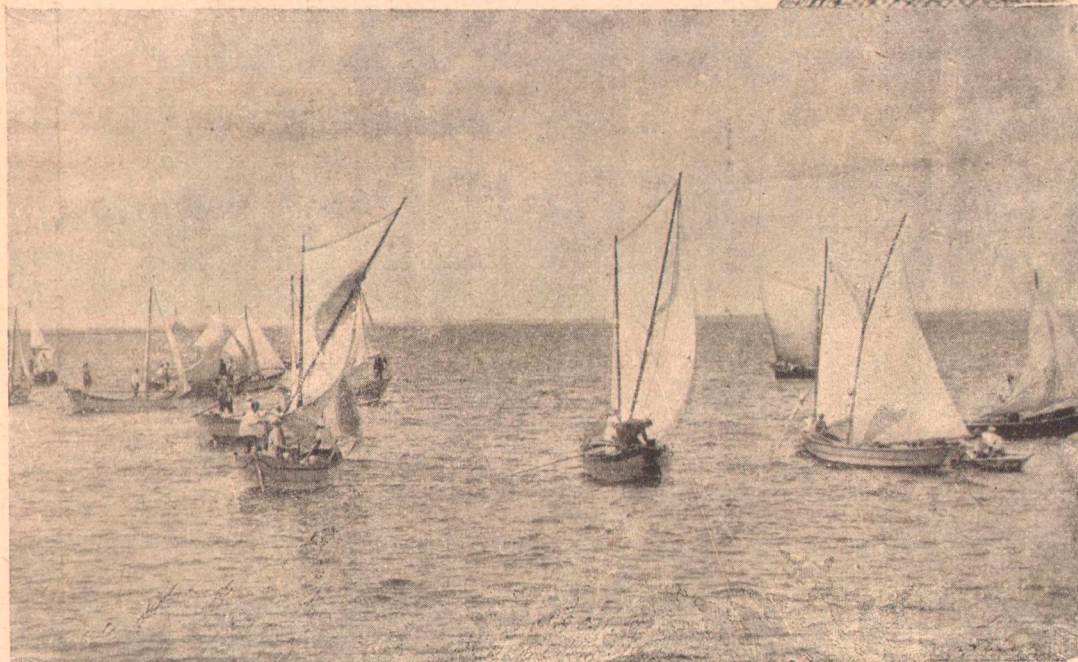
Жита Херсонщини моєї!
У вашім золотім огні
Росте гадючий шум Вандеї
Й комуни зоряні пісні...

У золотому морі жита
Важка, дорідна спека знов...
Махнового коня копита
Вже заросли давно, давно!..

13/VII—26.

Т. Масенко.

ФІЗКУЛЬТУРА та СПОРТ

Перегони парусників. Угорі—рибалка-переможець т. Секуцький.

РИБАЛЬСЬКІ ЗМАГАННЯ

Спортивні змагання—сама по собі річ нова. Влаштовують змагання усі, кому не лінє, і фізичні сили, і гребці, і легкі та важкі атлети.

Але для рибалок Одеського прибережжя було незвичайним святом—перемоги на званні кращого моряка.

Ці не хитрі, „не спеціальні“ змагання рибалок організовано в кінці червня.

Вперше подивилися вони на свої свистки, шаланди не як на кормилиці, вперше мали бути чимсь подібним до забавки.

І тому спочатку якось неохоче виходили в двадцять шаланд; суворі моряки соромливо хилилися, дивлячись на берег, де вже зібралися „болійщиків“ і фотограф становив свій апарат.

Та фкоро вітер надув високі вітрила, хнувши повними грудьми, понесли вони в одне море вузькі шаланди, рибалки забули все на світі.

І змагання вийшли такі, які, мабуть, ніколи не бувають і в спеціалістів.

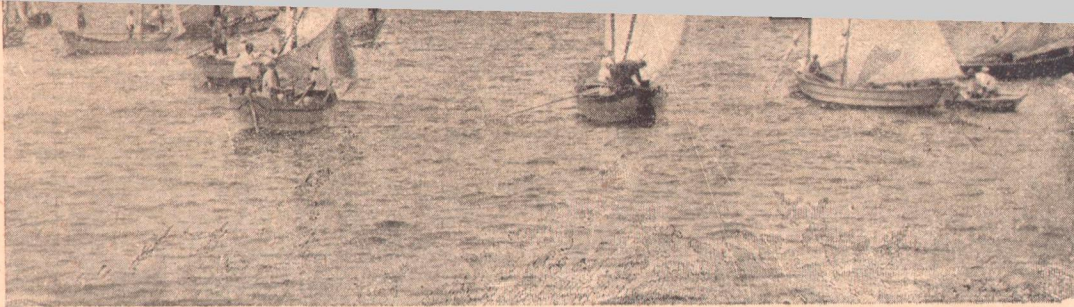
Немов крилаті мини, поринали, неслися, вносили воду все далі й далі шаланди, поки зникли з очей. На березі стояли „болійщики“, лічачи лінії, бідили об заклад..

І коли зза маяка, похилившись на бік на ходу, мало не черпаючи води, винесли шаланди, напруження дійшло до апогею: так, рибалки могли захопити, навіть, і не знавця.

І, нарешті, коли виявилося, хто переміг, рибалки зрозуміли, що змагання—справді не змагання, і вперше позаздрили своєму товаришеві Секуцькому.

III. А

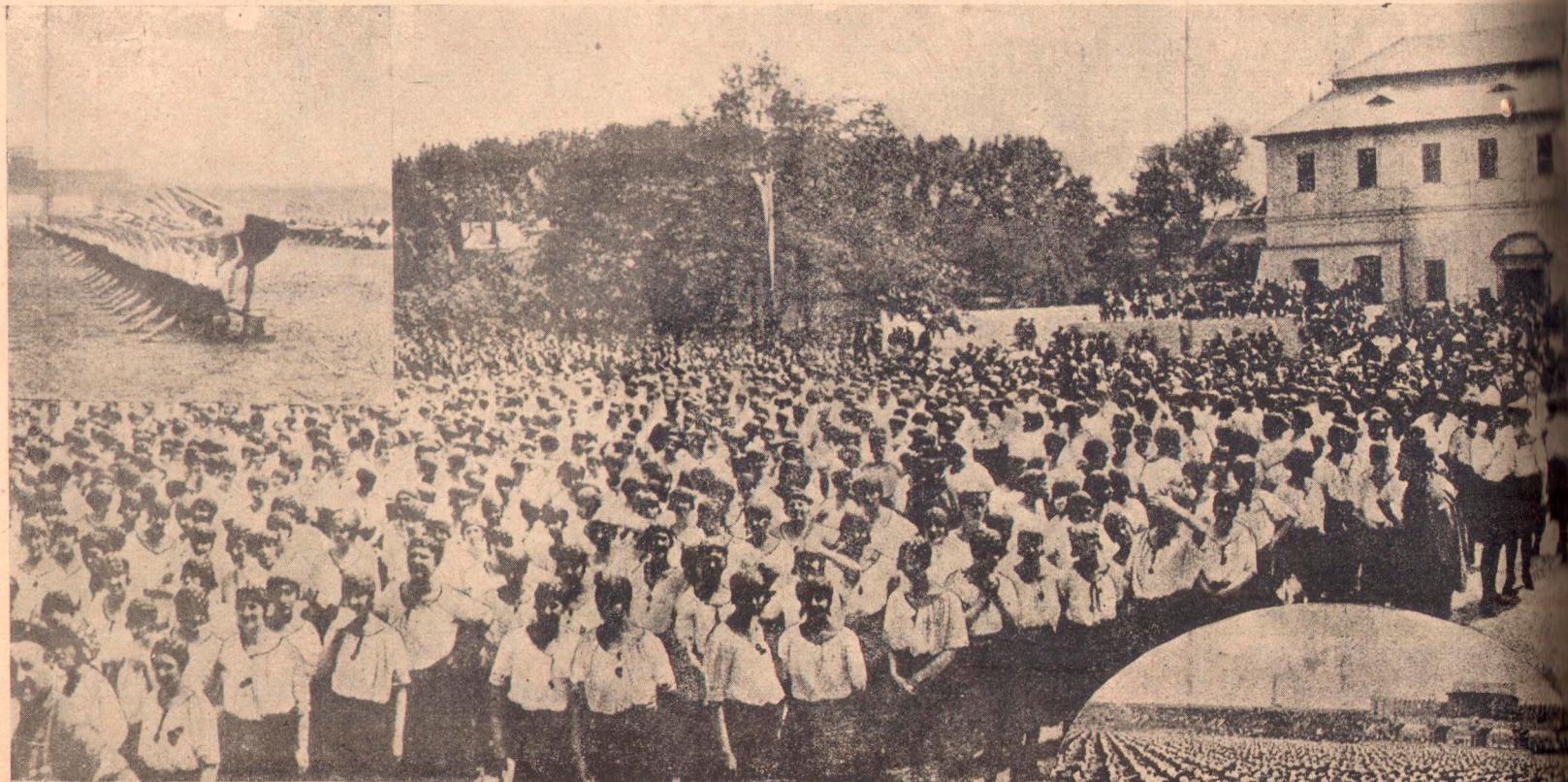
Перегони парусників. Угорі—рибалка-переможець т. Секуцький.

воду все далі й далі шаланди, поки зникли з очей. На березі стояли „болійщики“, лічачи ліни, билися об заклад ..

І коли зза маяка, похилившись на бік на ходу, маю не черпаючи води, винеслися шаланди, напруження дійшло до апогею: так, рибалки захопити, навіть, і не знавця.

І, нарешті, коли виявилось, хто переміг, рибалки зрозуміли, що змагання—справді не і вперше позаздрили своєму товаришеві Секуцькому.

III. А

ВСЕСВІТНІЙ ЗЛІТ СОКОЛІВ.

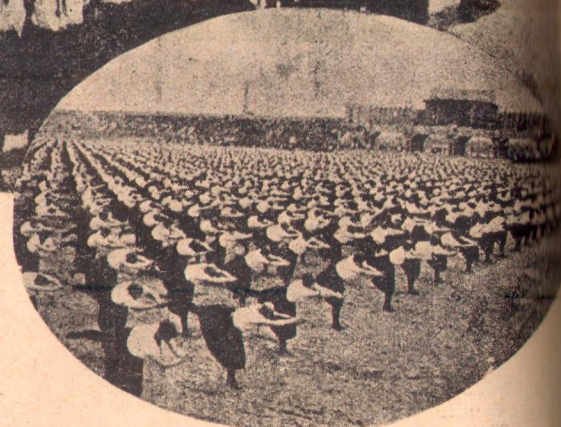
У восьме святкують соколи свій всесвітній зліт. На задній план відійшли всі політичні інтереси, позабуто історію з Бенешовою відставкою і т. і. Усі цікавляться тільки тим, хто переможе на зльоті.

На зліт соколів з'їхалося до 250.000 учасників і гостей. Репрезентовані всі слав'янські країни й сокольські організації багатьох не слав'янських країн: Франції, Італії, Америки, Швейцарії та інших.

Треба зазначити, що сокольський рух щороку стає шовіністичнішим і подекуди від його починає добре тхнути фашизм. Буржуазія все дужче й дужче опановує цим рухом, а робітнича маса поволі відходить від його, утворюючи самостійні пролетарські спортивні організації й союзи.

Може, колись із соколами робітникам доведеться зітнутися, як із ворогами на протилежних боках барикад у громадянській війні...

Леон Фельд.

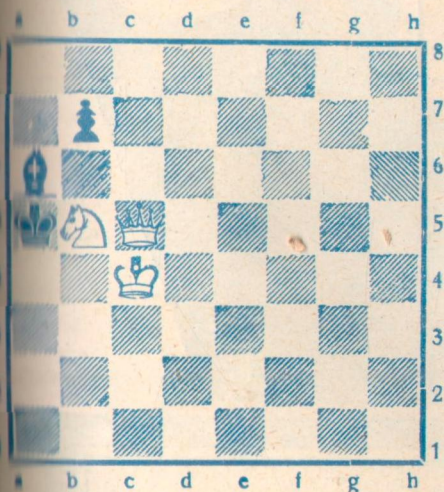

Спортивні вправи соколів.

ШАХИ ТА ШАШКИ

За редакцією І. Л. ЯНУШПОЛЬСЬКОГО.

Задача № 32. А. Савін'яка

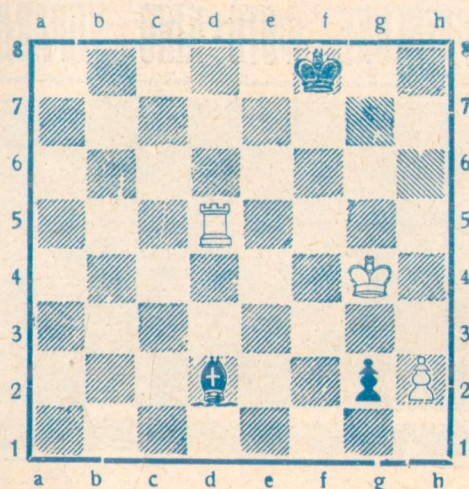

Білі—Кр c4 Фc5 Kb5 (3)

Чорні—Кр a5 Са6 п. b7 (3)

Мат за 2 ходи.

Етюд № 9. А. Троїцького

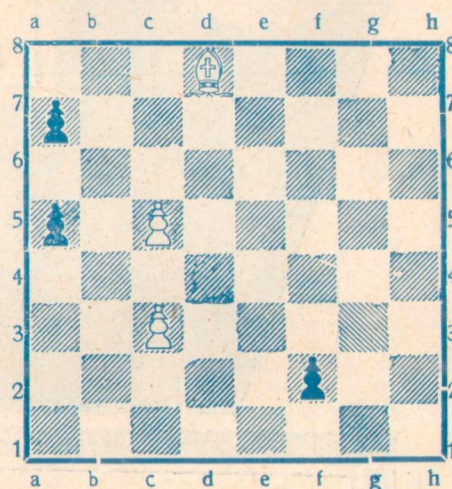

Білі—Кр g4 Тd5 п. h2 (3)

Чорні—Кр f8 Cd2 п. g2 (3)

Нічия

Задача № 27. Я. Фельдмана

Білі—Дd8, м c3, c5, (3)

Чорні—Ш a5, a7, f2, (3)

Білі виграють

Партія № 44.

Гамбит ферзевих пішаків

Відigrано у квітня 1926 р. в Ієні у матчі Німеччина—СРСР

М Фрейдберг.—Харків (ХПЗ) Чорні—А. Фогт,—Шарлоттенбург

d2—d4	K g8—f6	16.	Ф e5—c3	Т e8—e6
K g1—f3	d7—d5	17.	С c1—f4	Ф d8—f6
e2—c4	c7—c6	18.	Ф c3 : f6 ⁵⁾	Т e6 : f6
K b1—c3	e7—e6 ¹⁾	16.	С f4—e5	Т f6—f5
e2—e3	С f8—d6	20.	Т f1—e1	С c8—e6
0—0	K b8—d7	21.	Т a1—d1 ⁶⁾	f7—f6
e3—e4 ²⁾	0—0	22.	С e5—d6	С e6 : c4
K c3 : e4	K f6 : e4	23.	Т e1—e7	b7 : b5
d3 : e4	e6—e5 ³⁾	24.	С d6—g3	Т f5—d5
d4 : e5	С d6 : e5	25.	Т d1 : d5	С c4 : d5
K f3 : e5	K d7 : e5	26.	a2—a3	c6—c5
e4 : h7 ⁴⁾	K n g8 : h7	27.	С g3—d6	c5—c4
		28.	С d6—b4	a7 : a5

Партія № 45.

Індійська

Відigrано у квітні 1926 р. на міжнародньому турнірі у Дрездені

Білі—П. Іонер,—Швейцарія.

Чорні—А. Німцович,—Дамія

1.	d2—d4	K g8—f6	21.	С d2—c1	Т a8—c8
2.	c2—c3	e7—e6	22.	d4—d5	K p g8—h8 ⁵⁾
3.	K b1—c3	С f8—b4	23.	K b3—d2	Т f8—g8
4.	e2—e3	0—0	24.	С f1—g2	g7—g5
5.	С f1—d3	c7—c5	25.	K d2—f1	Т g8—g7
6.	K g1—f3	K b8—c6	26.	Т a1—a2	K h6—f5
7.	0—0	С b4 : c3	27.	С g2—h1	Т c8—g8
8.	b2 : c3	d7—d6	28.	Ф e1—d1	g5 : f4
9.	K f3—d2 ¹⁾	b7—b6	29.	e3 : f4	С d7 : c8
10.	K d2—b3?	e6—e5 ¹⁾	30.	Ф d1—b3	С c8—a6
11.	f2—f4	e5—e4	31.	Т a2—e2	K f5—h4
12.	С d3—e2	Ф d8—d7 ²⁾	32.	Т e2—e3	С a6—c8
13.	b3—b2	K c6—c7	33.	Ф f2—e2	С c8 : f3 ³⁾

Партія № 44.

Гамбит ферзевих пішаків

Відіграна у квітня 1926 р. в Ієні у матчі Німеччина—СРСР

М. Фрейдберг.—Харків (ХПЗ) Чорні—А. Фогт.—Шарлоттенбург

d2—d4	K g8—f6	16.	Ф e5—c3	T e8—e6
K g1—f3	d7—d5	17.	C c1—f4	Ф d8—f6
c2—c4	c7—c6	18.	Ф c3 : f6 ¹⁾	T e6 : f6
K b1—c3	e7—e6 ¹⁾	16.	C f4—e5	T f6—f5
e2—e3	C f8—d6	20.	T f1—e1	C c8—e6
C f1—d3	K b8—d7	21.	T a1—d1 ²⁾	f7—f6
0—0	0—0	22.	C e5—d6	C e6 : c4
e3—e4 ³⁾	d5—e4	23.	T e1—e7	b7 : b5
K c3 : e4	K f6 : e4	24.	C d6—g3	T f5—d5
C d3 : e4	e6—e5 ³⁾	25.	T d1 : d5	C c4 : d5
d4 : e5	C d6 : e5	26.	a2—a3	c6—c5
K f3 : e5	K d7 : e5	27.	C g3—d6	c5—c4
C e4 : h7+ ⁴⁾	Kp g8 : h7	28.	C d6—b4	a7 : a5
Ф d1—h5+	Kp h7—g8	29.	C b4—c3	Kp g8—f8
Ф h5 : e5	T f8—e8	30.	T e7—e1	Нічия

¹⁾ Після цього ходу чорні мають скрутну гру, краще було 4. d5 : c4 на e3 пробувати оборонити пішака c4; тут так само можна грати g6—g7 і C f8—g7.

²⁾ Цей хід частково разаязує напружене позицію центру і відкриває шлях своєму ферзовому слонові.

³⁾ Хід трохи передчасний, правильніше було-б зіграти f7—f5 і засім e5.

⁴⁾ Білі при гарній позиції виграють пішака і мають всі шанси на виграти партію.

⁵⁾ Краще було-б 18. Фc3—d2, при ході в партії лишилися слони різного кольорів, що дає чорним можливість зробити нічию.

⁶⁾ Не точна комбінація, при ній білі втрачають свого пішака і партія закінчується нічиєю.

Партія № 45.

Індійська

Відіграна у квітні 1926 р. на міжнародному турнірі у Дрездені

Білі—П. Іонер,—Швейцарія.

Чорні—А. Німцович,—Данія

1.	d2—d4	K g8—f6	21.	C d2—c1	T a8—c8
2.	c2—c4	e7—e6	22.	d4—d5	Kp g8—h8 ⁵⁾
3.	K b1—c3	C f8—b4	23.	K b3—d2	T f8—g8
4.	e2—e3	0—0	24.	C f1—g2	g7—g5
5.	C f1—d3	c7—c5	25.	K d2—f1	T g8—g7
6.	K g1—f3	K b8—c6	26.	T a1—a2	K h6—f5
7.	0—0	C b4 : c3	27.	C g2—h1	T c8—g8
8.	b2 : c3	d7—d6	28.	Ф e1—d1	g5 : f4
9.	K f3—d2 ¹⁾	b7—b6	29.	e3 : f4	C d7 : c8
10.	K d2—b3?	e6—e5 ¹⁾	30.	Ф d1—b3	C c8—a6
11.	f2—f4	e5—e4	31.	T a2—e2	K f5—h4
12.	C d3—e2	Ф d8—d7 ¹²⁾	32.	T e2—e3	C a6—c8
13.	h2—h3	K c6—e7	33.	Ф b3—c2	C c8 : h3!
14.	Ф d1—e1	h7—h5 ¹³⁾	34.	C h1 : e4	C h3—f5
15.	C c1—d2	Ф d7—f5!	35.	C e4 : f5	K h4 : f5
16.	Kp g1 : h2	Ф f5—h7 ¹⁴⁾	36.	T e3—e2	h5—h4
17.	a2—a4	K e7—f5	37.	T g1—g2	h4 : g3+
18.	g2—g3	a7—a5	38.	Kp. h2—g1	Ф h7—h3
19.	T f1—g1	K f5—h6	39.	K f1—e3	K f5—h4
20.	C e2—f1	C c8—d7	40.	Kp. g1—f1	T g8—e8! ¹⁵⁾

Білі здалися.

¹⁾ Гарний хід; на 9... e6—e5 білі грають 10. d4—d5! K c6—a5 11. K d2—b3!

²⁾ Чорні цим ходом задерживають движение пішків g2—g4 і f4—f5. На 15. Ф e1—h4 чорні грають 15... K e7—f5 16. Ф h4—g5 K f6—h7 17. Ф g5 : h5 K f5—g3 з виграшем якості.

³⁾ Правильніше поле для чорного ферзя.

⁴⁾ Чорні собирають сили для атаки короля білих.

⁵⁾ Цікавий фінал! на 41. Kp f1—e1 чорні дають мат: K h4—f3+ Ф h1 X.

ХРОНІКА.

4 місце в чемпіонаті Ленінграда 1926 р. зайняв маєстро А. Іллін-Жеєвський, 2 і 3—1. Рабинович і 17-літній Ботвінник.

Бірмінггему (Англія) у невеликому шаховому турнірі 1 приз виграв А. Зноско-Боровський, 2—Зноско-Боровський.

30 липня гротемейстер А. Альохін виїхав для шахових гастролей (поїзду) Америку. В осени туди-ж виїжджає Е. Д. Боголюбов. В Аме-

риці-ж живе тепер і др. Ем. Ласкер и Канобланко. У міжнародному турнірі у Будапешті 1 приз одержав Грюнфельд (Австрія).

Чемпіонат у жіночому турнірі Франції (12 учасниць) виграла Ж. Фрігар.

Чемпіон СРСР у шашки В. В. Мідков 11 липня грав у Москві одночасно 110 (!) партій з наслідком: + 86—3=21.

ВУФКУ

ВУФКУ

ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ФОТО-КІНО УПРАВЛІННЯ

ТІНІ БЕЛЬВЕДЕРА

(З ЖИТТЯ СУЧАСНОЇ ПОЛЬЩІ)

ВІСНИК ВЕЛИКОПОВЕДІ

(З ЖИТТЯ СУЧАСНОЇ ПОЛЬЩІ)

НАЙБЛИЖЧИЙ ВИПУСК
(Ялтинська кіно-фабрика)
ВЕЛИКИЙ ХУДОЖНІЙ ФІЛЬМ

Режисер—АНОЩЕНКО
Сценарій—ЗОЛІНА
Оператор—ЛЕМКЕ